

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýľovou, Ph. D. ve věci

žalobkyně:

B. B.

st. příslušnost M.
bytem X

zast. advokátem JUDr. Jindřichem Jaškem
sídlem Koliště 259/55, 602 00 Brno

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 22. 5. 2024, č. j. OAM-28658-5/ZM-2024, MV-78168-1/OAM-2024,

takto:

- I. Sdělení žalovaného ze dne 22. 5. 2024, č. j. OAM-28658-5/ZM-2024, MV-78168-1/OAM-2024, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Jindřicha Jaška.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně jako držitelka zaměstnanecké karty oznámila žalovanému změnu zaměstnavatele dle § 42g odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů („zákon o pobytu cizinců“). Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně nesplnila podmínky pro změnu zaměstnavatele uvedené v § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců, neboť změnu zaměstnavatele oznámila po uplynutí doby uvedené v § 63 odst. 1 téhož zákona. Žalovaný proto žalobkyni sdělil, že podmínky stanovené v § 42g odst. 7 a 8 zákona o pobytu cizinců pro zaměstnání žalobkyně u zaměstnavatele (jednalo se o společnost C. V. s.r.o.) nejsou splněny. Proti tomuto sdělení žalovaného („napadené rozhodnutí“), které je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s.ř.s.“, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2023, č. j. 9 Azs 118/2022-32, bod 14) se žalobkyně brání žalobou.
2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobkyni byla naposledy vydána zaměstnanecká karta s platností do 31. 10. 2024. Oznámení žalobkyně o změně zaměstnavatele bylo žalovanému doručeno dne 13. 5. 2024. Dle předloženého dokladu o ukončení dosavadního pracovněprávního vztahu (zaměstnavatelem byla společnost M. I. Brno s.r.o.) však tento vztah skončil již ke dni 13. 3. 2024, tj. 61 dnů před doručením oznámení žalobkyně. Podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců zaniká platnost zaměstnanecké karty nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah splňující podmínky na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta. V případě žalobkyně uplynula tato 60denní doba již dnem 12. 5. 2024 a k tomuto dni její zaměstnanecká karta zanikla.

II. Žaloba

3. Žalobkyně považuje své oznámení o změně zaměstnavatele za zaslané včas, bezvadné a kompletní. Konec rozhodného časového úseku pro učinění oznámení o změně zaměstnavatele dle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců připadl na 12. 5. 2024, tedy na den pracovního klidu (neděle). Žalobkyně podala oznámení k poštovní přepravě v dostatečném časovém předstihu již dne 9. 5. 2024 (což žalovaný nečiní sporným). Oznámení bylo žalovanému doručeno první následující pracovní den, tj. v pondělí 13. 5. 2024.
4. S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2023, č. j. 33 A 10/2023-89, který se zabýval výkladem charakteru lhůty k učinění oznámení o změně zaměstnavatele, a jehož podstatné části žalobkyně citovala, považuje žalobkyně výklad žalovaného za nesprávný a rozporný s principem předvídatelnosti. S úvahami krajského soudu v odkazovaném rozsudku se ztotožnil též Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2024, č. j. 2 Azs 10/2024-23. Žalobkyně proto navrhla, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
5. Žalobkyně rovněž poukázala na skutečnost, že její předchozí pracovní poměr u společnosti M. I. B. s.r.o. skončil až ke dni 20. 3. 2024, k čemuž pro účely dalšího správního řízení předložila důkazy.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v napadeném rozhodnutí nemohl z časových důvodů přihlídnout k odkazovaným rozsudkům Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu. Výklad přijatý v napadeném rozhodnutí se tak rozhodl obhájit.
7. Po rekapitulaci skutkových okolností věci žalovaný s odkazem na relevantní ustanovení zákona o pobytu cizinců uvedl, že oznámení o změně zaměstnavatele může být považováno

za učiněné až okamžikem, kdy je doručeno žalovanému jako správnímu orgánu věcně příslušnému k jeho přijetí. Toto oznámení tedy musí být žalovanému doručeno před uplynutím šedesátidenní doby, aby mohlo vyvolávat účinky předvídané v § 63 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, a zároveň musí jít o oznámení, které splňuje podmínky uvedené v § 42g odst. 7 a 8 téhož zákona.

8. Časový úsek uvedený v § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců podle žalovaného není lhůtou, ale dobou, jejímž uplynutím bez dalšího zaniká platnost zaměstnanecké karty, což vyplývá již z prostého jazykového výkladu. V případě žalobkyně šedesátý den následující po skončení dosavadního pracovního poměru připadl na den 12.5.2024 (neděle). Oznámení žalobkyně o změně zaměstnavatele, které dne 9.5.2024 odeslala poštou, mohlo vyvolávat účinky až ode dne 13.5.2024, kdy bylo žalovanému doručeno (dle § 37 odst. 5 správního řádu). To však již bylo v době, kdy jí zaměstnanecká karta zanikla, resp. den po zániku zaměstnanecké karty. Oznámení změny zaměstnavatele lze žalovanému doručit jakýmkoliv způsobem stanoveným v § 37 odst. 4 správního řádu. Bylo na žalobkyni, jaký způsob zvolí, aby oznámení žalovanému doručila včas, tj. v šedesátidenní době následující po skončení jejího dosavadního pracovněprávního vztahu.
9. Žalovaný rovněž uvedl, že žalobkyně neučinila oznámení 30 dnů před zamýšleným nástupem do zaměstnání, jak vyplývá z jí vyplněného formuláře, nesplnila tak povinnost uvedenou v § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Rovněž chybí-li údaj o změně zaměstnavatele v tiskopisu oznámení, nejsou splněny podmínky stanovené v § 42g odst. 8 téhož zákona, a proto se na takové oznámení pohlíží jako na neučiněné. Jedinou výjimku v tomto směru představuje datum nástupu do zaměstnání, které je zřejmé z pracovní smlouvy. Toto však z pracovní smlouvy žalobkyně nevyplývá. Žalovaný tedy nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že jí zaslané oznámení bylo bezvadné a kompletní. I kdyby tedy zašlo ke včasnému oznámení změny zaměstnavatele, oznámení žalobkyně nesplňuje podmínky stanovené zákonem.
10. Žalovaný rovněž obsáhleji reagoval na argumentaci žalobkyně týkající se ukončení předchozího pracovní poměru u společnosti M. I. Brno s.r.o. Napadené rozhodnutí bylo dle jeho názoru vydáno v souladu se zákonem.

IV. Posouzení věci soudem

11. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) v zákonné lhůtě (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). O žalobě krajský soud rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonné podmínky (§ 51 s. ř. s.).
12. Žaloba je důvodná.
13. Stěžejním a jediným důvodem vydání napadeného rozhodnutí byl závěr žalovaného, že žalobkyně oznámila změnu zaměstnavatele opožděně, neboť tak učinila po uplynutí šedesáti dnů ode dne skončení jejího posledního pracovněprávního vztahu, tj. v rozporu s § 42g odst. 7 ve spojení s § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
14. Podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců *...držitel zaměstnanecké karty není oprávněn oznámit změnu zaměstnavatele po uplynutí doby uvedené v § 63 odst. 1.*
15. Podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah splňující podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo*

povolení k zaměstnání anebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 7 až 10; to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti.

16. Ve věci nebylo sporné, že žalobkyni skončil poslední pracovněprávní vztah ke dni 13. 3. 2024. Také nebylo sporné, že oznámení o změně zaměstnavatele žalobkyně předala poštovnímu doručovateli dne 9. 5. 2024, a že se toto oznámení dostalo do dispozice žalovaného dne 13. 5. 2024.
17. Řešení předloženého sporu má těžiště ve výkladu povahy „doby“ uvedené v § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Stejnou otázkou se prvně zabýval Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 19. 12. 2023, č. j. 33 A 10/2023-86. Ten s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu poukázal na to, že koná-li státní orgán úkony, jimiž se mění status jednotného povolení, děje se tak v rámci řízení, byť v některém ohledu se zvláštními pravidly. Na výklad charakteru sporného časového úseku je proto třeba nahlížet procesně, přičemž z pouhého textu zákona, který používá pojem *doba*, nelze bez dalšího dovodit, že by nemohlo jít o procesní *lhůtu*. Krajský soud dospěl na základě podrobné argumentace k závěru, že se jedná o lhůtu, která má smíšený charakter, a za takové situace je nutno se v případě konkurence dvou výkladových alternativ, při akcentaci principu legitimního očekávání adresátů právní úpravy, přiklonit k výkladu, který je pro adresáta normy veřejnoprávního charakteru příznivější. Při aplikaci § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je tedy nutno považovat za *včas podané* oznámení o změně zaměstnavatele, *je-li předáno poštovnímu doručovateli* k přepravě před uplynutím šedesátidenní doby. Tento závěr následně potvrdil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2024, č. j. 2 Azs 10/2024-23. A soud nevidí důvod k tomu, aby se od tohoto výkladu odchýlil, přičemž v podrobnostech postačí na odůvodnění odkazovaných rozsudků odkázat.
18. Pokud tedy žalobkyně podala oznámení o změně zaměstnavatele k poštovní přepravě dne 9. 5. 2024, učinila tak přede dnem 12. 5. 2024, kdy jí v důsledku uplynutí šedesáti dnů od skončení předchozího zaměstnaneckého poměru skončila platnost zaměstnanecké karty. V souladu s uvedeným výkladem § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců tak oznámení o změně zaměstnavatele učinila včas. Nesprávný závěr žalovaného o opožděnosti podání tohoto oznámení je proto důvodem, pro který soud napadené rozhodnutí zrušil.
19. Pokud žalovaný ve vyjádření k žalobě zpochybňuje bezvadnost a kompletnost podání žalobkyně a rozvádí úvahy o nesplnění dalších podmínek zákona o pobytu cizinců, soud se těmito otázkami s ohledem na zásadu subsidiarity soudního přezkumu nemůže zabývat, neboť je žalovaný nečinil součástí napadeného rozhodnutí. Stejně tak se soud nemohl vyjádřit ani k otázce skončení pracovního poměru u předchozího zaměstnavatele žalobkyně; ostatně žalobkyně si toho byla sama vědoma a učinila tuto otázku součástí své žalobní argumentace pouze pro účely dalšího správního řízení.

V. Závěr a náhrada nákladů řízení

20. Krajský soud shledal žalobu důvodnou, proto napadené rozhodnutí zrušil [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.] a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaný posoudí oznámení žalobkyně o změně zaměstnavatele jako včas podané a vydá v této věci nové sdělení.
21. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem tvořených zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč a náklady za

zastoupení advokátem, a to za tři úkony právní služby po 3 100 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, sepisu a podání žaloby a podání repliky a tomu odpovídající tři režijní paušály po 300 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 10 200 Kč. Právní zástupce žalobkyně je plátcem DPH, proto se odměna a náhrada hotových výdajů zvyšují o částku odpovídající této dani, tj. o 2 142 Kč. Celková výše žalobkyni přiznaných nákladů řízení tak činí 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 14. října 2024

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně